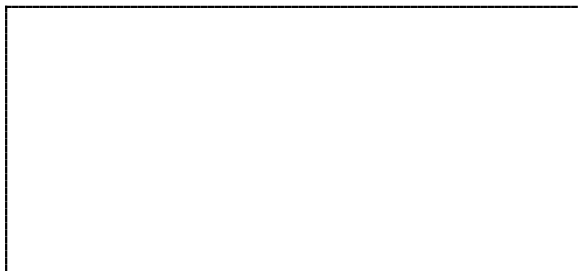

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

62ste jaargang nr. 1 - februari 2018

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE93 7510 0260 2367**, **BIC: AXABBE22** t.n.v.
Gemeenteleven Keizerstraat

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149**, **BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Mij spreekt de blomme

Mij spreekt de blomme een tale,
Mij is het kruid beleefd,
Mij groet het altemale,
Dat God geschapen heeft!

Guido Gezelle

Het jaar 2018 is begonnen. Na de opwinding van de Kerstdagen en de jaarwisseling hebben de dingen hun gewone loop hernomen. Zoals na de verheerlijking op de berg, waarover we onlangs in de dienst lazen, de leerlingen ook weer afdalen naar beneden, naar de gewone wereld met al haar problemen, twijfels en teleurstellingen. Zoals na het wonder van de Opstanding de volgelingen van Jezus teruggaan naar huis, naar Emmaüs, om de draad van het gewone bestaan weer op te pakken.

Maar dat blijkt dan toch niet mee te vallen. Of juist wel: alles blijkt bijzonder te zijn geworden door datgene wat ze met de Heer hebben meegemaakt. Overal komen ze Hem tegen, maakt hij zich aan hen bekend: in de woorden van uitleg op de weg naar Emmaüs, die hun hart in hen doen branden. Maar ook in de woorden van de blijde boodschap van Gods nabijheid, en de gezangen die die woorden vergezellen en onderstrepen na de bijzondere ervaring op de berg van de verheerlijking.

Het is alsof het water van het gewone bestaan door Jezus wordt veranderd in de wijn van het Koninkrijk. Alle dingen blijken van een geheim doordongen te zijn, en voor de goede verstaander spreken ze van een liefdevolle Schepper die hart heeft voor mensen. Voor wie met Hem in relatie staat, zal niets meer hetzelfde zijn.

Ook het nieuw-begonnen jaar zal ons telkens weer verrassen met verwijzingen naar een Liefde die ons draagt en hoedt, vergeeft en geneest. Een goddelijke genade die alles in een nieuw licht zet. Een stille stem in het hart die ons toefluistert, dat wij geliefde kinderen zijn van een almachtig Koning.

Moge zo ook dit jaar voor u allen een waarachtig Anno Domini, een Jaar des Heren worden, vol met dagen waarin u Gods nabijheid mag ervaren.

JHB

Kerkraad

De eerste vergadering van het jaar, deze van 8 januari 2018, werd geopend met het lezen van Jesaja 42 vers 1–13, “de profetie over de knecht des Heren”. Na het gebed lazen we de notulen van de vorige vergadering, deze van 4 december 2017; daarna begonnen we aan de evaluatie van de voorbije kerkdiensten, (10/12/2017 t/m 7/01/2018) de diensten van Advent en Kerst en de eerste kerkdienst van het nieuwe jaar met het Heilig Avondmaal. De inkomende en uitgaande correspondentie werd bekeken.

Na deze begonnen we aan de agendapunten en hadden het over de vluchtelingen en de huisvesting ervan. Georgette heeft een vluchtend gezin (de zus van Samir en haar echtgenoot) tijdelijk gehuisvest bij haar, er zijn nog familieleden onderweg hiernaartoe, familie die het onveilige Syrië hebben moeten ontvluchten, huisvesting wordt dan wel een probleem gezien het aantal, we gaan dan wel een oplossing hiervoor moeten zoeken. De vluchtelingenproblematiek is een weerkerend onderwerp in de vergadering.

We overliepen de lijst van de te bezoeken ouderlingen van onze kerk, de meesten hebben al een bezoek naar aanleiding van Kerst gekregen. De lijst koffie schenken is wel een “ramp” - de laatste tijd wordt deze niet meer ingevuld en moeten we vrijwilligers vragen om koffie te schenken na de kerkdiensten. De familie Maghi neemt dit dikwijls op zich, maar het is wel de bedoeling dat we dit met meerderen doen! Zet je eens een keer op de lijst, taak: koffie schenken (want hij wordt op voorhand gezet) en de afwas doen, waar altijd wel hulp voor wordt aangeboden.

We bekeken het jaarplan 2018, waar nog 2 open zondagen staan naar het einde van het jaar toe, we hopen deze nog ingevuld te krijgen en zoeken gastpredikanten voor die data. We keken nog naar de eerste zondagen van de maand, 4 februari hebben we een gastpredikant, voor 4 maart zoeken we een onderwerp en 1 april is het Pasen.

Buiten deze eerste zondagen hebben we nog 2 bijzondere data vastgelegd. 25 februari de TV-dienst in onze Kerk, we vragen hier aandacht voor en hopen op een grote opkomst zodat de kerk mooi gevuld is, stresserend voor degenen die van dienst zijn, bv. de orgelist waar men met de chronometer naast staat tijdens het begeleiden van de zang. En de kerkdienst van 18 maart waar we onze jaarlijkse Gemeentevergadering houden; het onderwerp voor deze vergadering wordt u later medegedeeld. Nog een feestzondag 8 april, op deze zondag wordt het kindje Maribel van de familie Maghi gedoopt!

Verder hadden we het nog over de gespreksgroep, gezamenlijk met Mechelen-Zuid, die samenkomt op de derde dinsdag van elke maand. We plannen ook nog een gezamenlijke kerkraad vergadering om verdere afspraken te maken voor de komende tijd.

Van de stad Mechelen kregen en bespraken we ook nog de documenten met betrekking op een Noodplan bij eventuele rampen. We eindigden de vergadering met een rondvraag en daarna met gebed. De volgende vergadering plannen we voor maandag 5 februari 2018. Heeft u suggesties of een vraag? Meld dit aan een kerkraadslid of aan onze predikant.

Georges

Samenstelling kerkenraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Mani Kanza	0489 - 86 38 41
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verjaardagen

01	februari	Hindrik Brouwer
02	februari	Ingrid Van Cammeren
02	februari	Ben Van Cammeren
09	februari	Peguy Ntamba
11	februari	Hilde De Keyzer e. Van Cammeren
14	februari	Karl Vandenbroeck
15	februari	Bart Van Roy
20	februari	Luther Wilmaerts
26	februari	Guy Ntamba
28	februari	Peter Oerlemans

We wensen al deze jarigen Gods rijke zegen toe en een fijne dag!

Zieken

Ton Kardux en Xavier Van Lierde hebben enige tijd in het ziekenhuis moeten doorbrengen. Ze laten u allen groeten. We wensen hun een spoedige thuiskomst en een goed herstel.

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 04 februari   organist: P. Oerlemans
dhr. H. Fresen   2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

zondag 11 februari   organist: E. Poncin
ds. J. Brouwer   2° collecte: Synodale kas

zondag 18 februari   organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer   2° collecte: 'Ik help een kind'

zondag 25 februari   organist: J. van der Horst
ds. J. Brouwer   2° collecte: Zending

TV-dienst - uiterlijk 9u30 aanwezig!

zondag 04 maart   organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer   2° collecte: Diaconie

Rooster

	<i>Kindernevendienst</i>	<i>Lector</i>
04/02	Hanne	Godelieve
11/02	Guyny	Aysel
18/02	Hermien	Chris
25/02	Aysel	Henriëtte
04/03	Wibe	Jelle

Bij verhindering graag zelf ruilen, daarna doorgeven aan ds. Brouwer.

Agenda

05 februari	Kerkraad - kerkzaal 19u45
12 februari	Bijbelavond -kerkzaal 20 uur
15 februari	Seniorenmiddag - kerkzaal 14u30
22 februari	Bijbelmiddag - kerkzaal 14u30
20 februari	Gezamenlijke Gespreksgroep - Zandpoortkerk 19u30

Israël, de droom van Theodor Herzl (deel V)

Tiberias is een stad aan het Meer van Galilea met thans 43.000 inwoners, allemaal joden. Op 18 april 1948 werden de Arabische bewoners (ongeveer 4.500 moslims en 750 christenen) geëvacueerd op aandringen van de Britten, nadat daarvoor de stad met mortieren was beschoten geweest door de Haganah, de voorloper van de huidige Israëlische Weermacht. De straatbordjes zijn tweetalig Hebreeuws en Engels en de namen typisch joods: Ussishkin Street, Yehuda HaNassi Street, Rothschild Street,...

In het jodendom bekleedt Tiberias een voorname plaats, want het is samen met Jeruzalem, Safed en Hebron één van de vier heilige steden van het historische Palestina (dit wil zeggen het eigenlijke Israël + de "betwiste / bezette" gebieden). Tussen de 6e en de 10e eeuw werkten hier de masoreten, dit waren joodse geleerden die met diacritische tekens (puntjes, streepjes, accenten,..) de uitspraak trachtten te standaardiseren van de oudtestamentische teksten. Oorspronkelijk werden in de Hebreeuwse teksten immers geen klinkers weergegeven, zodat na verloop van tijd niet altijd meer duidelijk was hoe woorden correct moesten worden uitgesproken. De belangrijkste masoreet was Aaron ben Moses ben Asher (10e eeuw), wiens "Tiberische systeem" om klinkers te schrijven nog altijd gebruikt wordt. Eveneens in Tiberias is de grote joodse filosoof Maimonides herbegraven (zijn eerste graf was in Fustat, Egypte). Maimonides (1135-1204) werd geboren in Cordoba (Spanje), maar zijn familie vluchtte nadat die stad in 1148 was veroverd door de Almohaden, een nieuwe moslimdynastie die tegenover joden en christenen veel strenger optrad dan de vorige, overigens eveneens islamitische heersers. Rabbinen beschouwen Maimonides' geschriften over joodse wet en ethiek tot vandaag als gezaghebbend en zijn baanbrekende synthese tussen Aristoteles en het Bijbelse geloof beïnvloedde de christelijke theoloog Thomas van Aquino fundamenteel.

De Golan Hoogvlakte ligt aan de overkant van het Meer van Galilea. Tot de Israëliërs het tijdens de zesdaagse oorlog van 1967 veroverden, was

dit gebied Syrisch. Van op de Golanhoogte konden Syrische militairen het lager gelegen Galilea onder vuur nemen en er waren regelmatig wederzijdse provocaties. Sedert 14 december 1981 bestuurt Israël de hoogvlakte als deel van zijn eigen grondgebied. Onderhandelingen met Syrië in 1999-2000 leidden niet tot resultaat, zodat het gebied nooit werd teruggegeven. Naarmate de jaren vorderen wordt teruggave minder waarschijnlijk, ook al omdat er zich intussen reeds 20.000 joodse kolonisten hebben gevestigd, vooral in kibboetsen (collectieve boerderijen) en moshavs (coöperatieve boerendorpen). De meeste Syriërs zijn gevlucht, maar zo'n 20.000 droezen zijn gebleven. Deze droezen zijn tientallen jaren lang loyaal gebleven aan president Hafez el-Assad (1930-2000) en zijn zoon Bashar (°1965), en tot vandaag beschouwen de meesten zich als Syriërs in bezet gebied. Zij kregen in 1981 het recht op Israëliësch staatsburgerschap, maar weinigen hebben

dit aangevraagd, mogelijk ook uit angst voor represailles mocht de Golan toch ooit opnieuw onder Syrisch bewind komen. Sedert in 2011 de Syrische burgeroorlog is uitgebroken, lijken de Golan-droezen zich positiever op te stellen tegenover Israël, wat kan wijzen op een wankelende loyaliteit. Opvallend in de Golan vond ik de grote zwarte stenen die her en der verspreid liggen. Het

gebied is waterrijk en aan de Israëliësch kant wordt er geïrrigeerd, zodat onder meer druiven kunnen worden geoogst. Met de bus werden we naar een heuvel gevoerd waarvan ik de naam ben vergeten, vlak bij de grens. Achter ons mochten we niet fotograferen, want daar was een uitkijkpost van de Israëliësch geheime dienst Mossad, die van boven nauwlettend alles in de gaten houdt wat in Syrië gebeurt en wiens "ogen" zo scherp zijn dat ze tot in de Syrische hoofdstad Damascus de vlooiën op een straathond kunnen onderscheiden. Aan de overkant van de grens zagen we de verwoeste stad Quneitra temidden van dor land. In de verte steeg plots een rookpluim op, mogelijk van een ontploffing. "Ach, wat ons betreft mag die oorlog daar aan de overkant nog lang duren", gaf onze Israëliësch gids Hans als commentaar. "Zolang ze in Syrië mekaar afslachten, hebben ze namelijk geen tijd voor ons. Ik herinner me hoe indertijd Saddam Hoessein Scud-raketten op Israël liet afvuren en hoe mijn dochttertje naar school moest met op haar rug een boekentas en in haar hand een gasmasker, dat willen we niet meer, dat doet wat met je als vader. Weet je, ik had in die tijd zelfs een kanarie in huis, als dat beestje de geest zou geven, dan kon je zien dat je

dringend je gasmasker aan moest. In heel Israël vond je toen geen plakband meer, want iedereen plakte zijn ramen af als beveiliging tegen een mogelijke gasaanval! En dan heb je nog Hezbollah, die het nu zo druk heeft in Syrië dat ze voor ons geen ene raket meer over hebben. Want ik moet toegeven, die Nasrallah is een man van zijn woord: als hij twintig raketten had en hij zei jullie krijgen ze alle twintig, nou dan kreeg je ze gegarandeerd alle twintig op je donder". Een toerist wilde weten of er ook naar Israël Syrische vluchtelingen kwamen. "Natuurlijk", antwoordde Hans, "soms steken gewonde strijders de grens over. Ze worden dan in Israël verzorgd, maar daarna teruggestuurd. Wij maken niet de fout van jullie Europeanen om zomaar de poorten open te zetten voor tienduizenden Syriërs, wacht maar de moeilijkheden af die jullie je daarmee op de hals hebben gehaald".

Qazrin, een Israëliisch dorp van zo'n 6.000 inwoners, noemt zich ietwat pretentius "hoofdstad" van de Golan. Alles is er nieuw en net als elders op de hoogvlakte hebben de Israëliërs hier heel wat geld geïnvesteerd. Niks wijst erop dat zij van plan zijn ooit nog te vertrekken...

Vervolgens reden we van het Meer van Galilea zuidwaarts naar de Dode Zee.

Qumran (Arabisch voor "twee manen") is een in het jaar 68 door de Romeinen verwoest dorp met in de buurt grotten, waar in 1947 en 1948 bedouïnenherders aarden potten ontdekten met de tweede oudste bekende manuscripten van oudtestamentische teksten. Zo kostbaar was deze vondst, dat in

Jeruzalem het Schrijn van het Boek werd gebouwd, een vleugel van het Israël Museum bedoeld speciaal om deze handschriften te herbergen. Elke jood, gelovig of niet, beschouwt immers de Hebreeuwse Bijbel (het Oude Testament zonder deuterocanonieken) als grondvestende tekst van het joodse volk.

Nabi Moessa (Arabisch voor "profeet Mozes") is een in 1269 gebouwd islamitisch heiligdom en bedevaartsoord. Vanaf deze plek kan men de Neboberg zien aan de andere kant van de Jordaan, waarvandaan Mozes voor hij stierf uitkeek over het Beloofde Land. Gaandeweg begonnen de moslims hun bedevaartsoord te zien als de locatie van Mozes' graf,

maar Bijbels gezien kan dit niet: volgens Deuteronomium 34:5-6 begroef God zelf Mozes in het land van Moab, dat aan de overkant van de Dode Zee lag.

Jericho (zie o.m. Jozua 2 en 6; Lukas 19) telt vandaag zo'n 19.000 inwoners, bijna allemaal moslims. We reden om de stad heen en verpoosden bij een naburige kibboets, waar je een hapje en drankje kon kopen en waar mijn zoon Luther tegen betaling van enkele shekels een ritje reed op een kameel.

Ein Gedi (Hebreeuws voor "geitjesbron") is een oase waardoor twee riviertjes lopen, de Nahal David en de Nahal Aroegot, wiens naar de Dode Zee vloeiende wateren worden afgetapt voor een kibboets. Het is een wondermooie plek, ons bekend uit het Oude Testament, want hier verschool David zich voor koning Saul (zie 1 Samuel 23:29).

De Dode Zee heet in het Hebreeuws "Yam ha Mellah" (zee van zout) en dat is een goede omschrijving, want het zoutgehalte van dit meer is 9,4 keer zo groot als dat van de oceanen. Het resultaat is dat vissen of planten er niet kunnen leven en dat je rechtop kunt zitten in het water, zonder te zinken. Omdat de Dode Zee

bijna enkel door de Jordaan wordt gevoed en er vanuit deze rivier alsmaar meer water wordt afgeleid ten behoeve van de groeiende bevolkingen van de omliggende landen, krimpt ze van jaar tot jaar. Om dit te verhelpen bestuderen Israël, Jordanië en de Palestijnse Autoriteit thans samen de mogelijkheid om via pijpleidingen water aan te voeren vanuit de Golf van Akaba (een stuk van de Rode Zee).

Massada is een antieke citadel op een tot 400 meter hoge rots, temidden van een woest, zonverschroeid landschap waarvan de desolaatheid met geen pen te beschrijven valt. Tijdens ons bezoek bedroeg de temperatuur meer dan 40 graden! Tegenwoordig is er een kabelbaan om naar boven te gaan, maar in de Oudheid ging alles langs een slangenpad. Hoewel op deze plek reeds door de Hasmoneeën een burcht werd gebouwd, is het toch vooral de immer wantrouwige Herodes de Grote die ze tussen 37 en 31 voor Christus liet versterken, als toevlucht voor hemzelf in geval van opstand. Er was voorraad voor jaren.

Van 66 tot 70 na Christus woedde in Judea en Galilea de Joodse Oorlog, een opstand tegen de Romeinen die naar schatting tussen 600.000 en 1.300.000 levens kostte en eindigde met de verwoesting van Jeruzalem

in het jaar 70. Ook na de verwoesting van Jeruzalem waren er nog joodse "bittereinders" die bleven doorvechten en de fanatiekste onder hen waren de Sicariërs of "dolkmannen", zo genoemd omdat ze waar veel volk samenkwam met dolken vooraanstaande joden neerstaken die ze verdachten van sympathie voor de Romeinen. Deze Sicariërs verschansten zich in Massada, waar ze het 700 man sterke Romeinse legioen volledig hadden afgeslacht, en bleven daar de Romeinen weerstaan tot het jaar 73. Toen de Romeinen uiteindelijk met een geweldige overmacht van 15.000 man waarvan 8 à 9.000 strijders erin slaagden de versterking in te nemen, vonden ze de lijken van 960 mannen, vrouwen en kinderen, die voor de inname massaal zelfmoord hadden gepleegd of mekaar hadden uitgemoord na de gebouwen in brand te hebben gestoken. Liever sterven dan zich overgeven...

In 1927 publiceerde Yitzhak Lamdan (1899-1954) het gedicht "Massada, een historisch epos", over de joodse strijd om te overleven in een wereld vol vijanden. Massada symboliseert er het Land Israël en de zionistische onderneming, enerzijds als toevlucht, maar anderzijds ook als potentieel ultieme val (de omsingelde verdedigers van Massada konden niet meer weg!). In de zionistische mythologie bleef alleen het eerste aspect bewaard, met nadruk op de heldhaftige weerstand tegen een overmacht aan belagers. Onze gids Hans zag een parallel met de situatie vandaag: Israël, een klein strookje grond met een volkje van 7 miljoen joden, omringd door 500 miljoen moslims die niet liever willen dan het naar de keel te grijpen... Maar, voegde hij eraan toe met een aanhaling uit Yitzhak Lamdans gedicht, "shenit Metsada lo tipol", Massada zal niet opnieuw vallen! Stafchef Moshe Dayan (1915-1981)

initieerde overigens bij de Israëlische Weermacht de gewoonte om nieuwe soldaten te beëdigen op Massada: ze moesten 's nachts het slangenpad beklimmen, waarna ze ingezworen werden met op de achtergrond toortslicht. De ceremonie eindigde uiteraard met de woorden "shenit Metsada lo tipol". En dit beste lezers en lezeressen, zegt ons ongetwijfeld iets over de Israëlische ziel...

Hugo Wilmaerts

Noten:

- Menachem Ussishkin (1863-1941): Russisch zionistisch pionier
- Yehuda Ha Nassi (135-217): samensteller van de Misjna (verzameling van joodse tradities die sedert de tijd van Mozes mondeling waren overgeleverd)
- Saddam Hoessein (1937-2006): Irakees president van 1979 tot 2003, liet tijdens de Golfoorlog in 1991 Israël beschieten
- Hezbollah ("partij van God"): Libanese sjiiitische partij en militie geleid door sjeik Hassan Nasrallah (°1960)
- Qumran: volledigheidshalve vermeld ik dat Qumran in "de gebieden" ligt, dus buiten het eigenlijke Israël. De manuscripten zijn via allerlei omwegen in Israëlische handen gekomen.
- Nabi Moessa en Jericho: eveneens in "de gebieden" gelegen en bestuurd door de Palestijnse Autoriteit
- Hasmoneeën: dynastie die Judea regeerde van 140 tot 37 voor Christus, verdrongen door de Herodianen. De Hasmoneese dynastie was ontstaan na de Maccabese opstand (zie 1 en 2 Maccabeeën in de deuterocanonieken).
- Hafez el Assad: Syrisch president van 1971 tot 2000, opgevolgd door zijn zoon Bashar
- Moshe Dayan: Israëlisch militair en staatsman, sloot zich als 14-jarige aan bij de joodse militie Hagana, verloor in 1941 zijn linkeroog tijdens een campagne tegen de Vichy-Fransen in Libanon, was in 1967 minister van defensie tijdens de 6-daagse oorlog en nam ontslag na de Yom Kippur-oorlog van 1973, ijverde in zijn latere jaren voor vrede met Egypte (in 1978 werd het Camp David-vredesakkoord ondertekend)
- Yitzhak Lamdan: Hebreeuws dichter, was in 1920 vanuit de Oekraïne in Mandaat-Palestina geïmmigreerd

Bronnen:

- Engelse en Nederlandse Wikipedia
- Sam Kestenbaum 2011: "This is how they drove us out. Tiberias's exiles recall the Nakba"

